

Biruința-n Legământ

Flavius Laurian Duverna

Biruința-n Legământ

Când cerul sfânt ai părăsit
Și ai venit pe-acest pământ,
Isuse, Doamne,-ai împlinit
De veacuri ce era întocmit.
Un plan făcut cu legământ!

Te-ai umilit, și-n întrupare
Ca și-om la fire-ai devenit,
Să poți plăti răscumpărare
Prin Jertfa, cea salvatoare
Pentru o lume, ce-ai zidit.

Și pentru întreaga omenire
Ce-a căpătat cerescul har,
N-a fost mai bună plănuire
În opera-Ți, pentru zidire
De cât jertfirea, la Calvar.

O poartă astfel, ai deschis,
Cu prețul vieții, de salvare,
Ca din nou omu-n paradis
Să-și vadă marele său vis,
Să guste-a harului favoare.

L-ai readus, iarăși la viață
Din greul blestem și păcat,
Ca să poată, să stea-n față
Nu ascuns de nori și ceață
Pe veci pierdut ca vinovat.

Să știe că-n iubirea sfântă
Tu-ai suportat a lui dureri,
N-ai alungat inima-nfrântă
Și nu ai rupt trestia frântă
Stând apăsată sub poveri.

Căci numai marea biruință
În Ghetsimani și la Calvar,
A pus pecetea-n suferință
Prin cea mai mare umilință
Peste al morții, crud hotar.

Și-astfel, Stăpân pe înviere
Ai demonstrat, în Univers,
Prin slava sfântă și putere
Cum că păcatul jertfe cere,
Pentru c-astfel să fie șters!

Flavius Laurian Duverna